

opfattes som en Tilkendegivelse af, at vi ønske disse Love sendte over til Lands-tinget og haabe paa, at de komme tilbage til dette Ting i en ændret Skikkelse.

Med Hensyn til Cigarettskatten maa jeg sige, at jeg fremdeles mener, at det ikke vil være muligt fra konservativ Side at give den vor Tilslutning i dens foreliggende Form. Naar man fra Regeringens og Regeringspartiets Side har holdt fast paa denne ensidige Skat med alle dens Ulemper i Retning af Kontrolforanstaltninger o. s. v., er det ud fra hele vort Standpunkt ikke muligt at give et saadant Lovforslag vor Stemme. Vi maa protestere imod, at man saaledes paalægger den næringsdrivende Befolkning store nye Byrder uden tilstrækkelig Grund, skønt man med den største Lethed vilde kunne faa disse Penge ind paa anden Maade. Jeg pegede ved anden Behandling af Lovforslaget om Cigarettskatten paa, at det principalt rigtige i denne Sammenhæng — og dær smigrer jeg mig for øvrigt med at være i Overensstemmelse med den højtærede Finansminister — er, at man ikke rører ved Cigaretfabrikanternes Beskyttelse før ved den almindelige Toldrevision. Jeg pegede udtrykkelig paa, at Sætserne i de af mig subsidiært opstillede Forslag kun vare nævnte rent eksempelvis og uden Forbindende. Sagen er for Cigarettskattens Vedkommende denne, at de dyre Cigaretter, for hvilke Beskyttelsen bliver forholdsvis betydelig, fabrikere den vedkommende Industri slet ikke. Det store Fabrikationskvantum falder paa Cigaretter til lave Priser; altsaa fra 1/2 Øre op til 3 Øre eller saa omtrent, og navnlig paa halvøres og enøres Cigaretter ligger det store Forbrug. Nu er det saaledes, at Forbruget af billige Cigaretter har saa at sige den danske Fabrikation skabt. Det er altsaa med andre Ord et Forbrug, der er vokset til fra nedden, og den tilsyneladende store Tilbagegang i Importen, en Tilbagegang, der altsaa er kalkuleret fra Importørernes Side til noget som 74 Millioner, beror for en meget væsentlig Del derpaa, at der er oprettet en meget stor Fabrik i København: „The American Tobacco Company“, der tidligere importerede sine Cigaretter fra Amerika, og som netop fabrikere 60—70 Millioner Cigaretter om Aaret, hvad der altsaa vil svare nogenlunde til de 74 Millioner, jeg nævnede før. Under Hensyn til, at denne Cigaretfabrikation saaledes egentlig ikke har taget noget fra nogen, men saa at sige skabt sit eget Forbrug, faaet den Udvidelse af Cigarettydel-

sen, at den derved har kunnet erhverve sig Fortjeneste, er der ogsaa deri en Grund til at fare billigt frem overfor Cigaretindustrien ved denne Lejlighed og saa vidt muligt udskyde en Regulering af disse Forhold til Tidspunktet for den almindelige Revision, saa meget mere som uimodsigelig Beskyttelsen paa disse meget billige Cigaretter er meget langt fra at stige til den almindelige Sats af 30 Øre, men faktisk, naar henses til de forskellige Omkostningsniveaus i Konkurrencelandene og her, kun kan regnes til at være noget som 16—17 Øre.

Jeg beklager meget, at der ikke har været Tid til at tage de forskellige Spørgsmaal under nærmere Overvejelse, som fra den højtærede Finansministers Side bleve henskudte til en saadan nærmere Overvejelse imellem anden og tredje Behandling. Lad mig saaledes nævne, at han med Hensyn til Møbelskatten udtalte en vis Tvivl. Dog stillede den højtærede Finansminister sig, saa vidt jeg forstod ham, velvillig overfor den Tanke, at man indsatte en vis Procentdel eller en Brøkdæl af Assurance-summen for derved at komme ud over alle Vanskeligheder. Hvis man sagde 2/3 eller 3/4 af Assurance-summen, vilde man formodentlig komme til noget overordentlig praktisk og i sig selv særdeles retfærdigt. Idet vi holde os til Assuranceværdien, ere vi med et Slag ude over alle Vurderingsvanskeligheder. Det er for øvrigt netop den Værdi, man skal have fat i, hvortil vedkommende selv vurderer sit Indbo, minus det Beløb, som nogenlunde vil svare til Værdidifferencen mellem Anskaffelsessummen og Effekternes, Indboets virkelige Værdi i det givne Øjeblik.

Jeg tror, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), saaledes som jeg allerede sagde ved anden Behandling, har nogen Ret i, at det Beløb i Skatter, som Regeringen her søger at faa indvundet, er regnet noget for rundeligt. Man skal efter min Formening ogsaa vogte sig for at være for optimistisk. Det var forkert, som jeg allerede tidligere har sagt, at man i de daarlige Tider i 1908 og derefter uden videre gik ud fra, at Statens Indtægter nok skulde indløbe i et nogenlunde uforandret, endog delvis stigende Tempo. Men det er paa den anden Side ogsaa forkert, at man i gode Tider ikke regner noget med den naturlige Stigning, der maa indtræde. Naar jeg ikke destomindre i de skattepolitiske Planer, som jeg i ganske grove og løse Omrds har henkastet, er gaaet ud fra den samme Totalsum som